

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 21-08-32754 מדינת ישראל נ' סיבוני ואח'

לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

המאשימה מדינת ישראל
מס הכנסה תביעות, פקיד שומה חקירות חיפה והצפון

נגד

- הנאשמים
1. סיבוני חביב, עו"ד 068298801 - נדון
ע"י ב"כ עו"ד שלמה עובדה
 2. מאיר אלזמי, ת"ז 058336645 - נדון
ע"י ב"כ עו"ד תמים שאהב
 3. אביבה אלזימי, ת"ז 054551486 - נדונה
ע"י ב"כ עו"ד מיכאלה חשפר מטעם הסנגוריה הציבורית
 4. א.א. אביבה אלזמי בע"מ, ח"פ 514968627 - נדונה
 5. עו"ד יוסף סגל, ת"ז 006955157
ע"י ב"כ עו"ד אילה סגל גבסי

גזר דין

בעניין הנאשם 5

רקע כללי

הנאשמים 1-4 ערכו עסקת מקרקעין ב-2015, הם פנו ושכרו את שירותיו של נאשם 5, עורך דין וותיק ומנוסה בתחום. האחרון ערך להם הסכם מכר המשקף את תנאי המכר. ברם, העסקה לא דווחה כדין לשלטונות מיסוי מקרקעין. כשנתיים לאחר מכן, נערך ונחתם שוב חוזה מכר זהה, ביחס לאותה עסקה, בין אותם צדדים. הפעם דווחה העסקה לשלטונות המס, אלא שבהצהרה לשלטונות המס, הצהירו הנאשמים 1-4 כאילו העסקה נעשתה זה בסמוך לדיווח, בתוך פרק הזמן החוקי לדיווח עליה. אלא ששלטונות המס גילו כי העסקה המקורית נעשתה בשנת 2015. הנאשם 5, הורשע בעבירה שעניינה סיוע לערוך הצהרה או מסירת הצהרה כמיופה כח בידועין שאינה נכונה לפי סעיף 98(ג) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה) התשכ"ג-1963 (להלן: "החוק"), ואילו הנאשמים 1 עד 4, לקוחותיו של הנאשם 5, זוכו מאשמה.

הכרעת הדין

1. לפי עובדות כתב האישום שהוכחו במשפט, הנאשם הוא מוכר המקרקעין הידועים כגוש 11018 חלק 26 (להלן: "המקרקעין"). הנאשמים 2,3 ו-4 הינם רוכשי המקרקעין. נאשם 2 הינו מנהלה הפעיל של נאשמת 4. האחרונה הייתה בזמן ביצוע העבירות, חברה פרטית שהתאגדה בישראל. בתאריך 10.6.15 חתמו נאשמים 1-4 על הסכם מכר המקרקעין (להלן: "ההסכם המקורי") תמורת סך של 1,520,000 ₪ (להלן: "העסקה").

עמוד 1 מתוך 12

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 32754-08-21 מדינת ישראל נ' סיבוני ואח'

2. הנאשם 5 הינו עורך דין במקצועו, ושימש כעורך דינם של הנאשמים 1-4 בעסקה. במסגרת תפקידו ערך את ההסכם המקורי והחתים עליו את הנאשמים 1-4. הנאשמים 1-4 היו חייבים בהתאם לסעיפים 73 (א) ו-73 (ג) לחוק למסור למנהל הצהרה בדבר מכירת ורכישת המקרקעין תוך 30 ימים מיום ביצועה.
3. ביום 15.10.17 חתמו הנאשמים 1-4 על הסכם נוסף (להלן: "ההסכם הנוסף") המתייחס לאותה עסקת מקרקעין נשוא ההסכם המקורי, כאשר ההבדלים היחידים הינם, תאריך עריכת ההסכם והתאריכים המתחייבים משינוי מועד ההסכם. נאשם 5 ערך אף את ההסכם הנוסף והחתים עליו שוב את הנאשמים 1-4; וביום 15.11.17 דיווחו הנאשמים 1-4 באמצעות הנאשם 5 לרשויות מיסוי מקרקעין, על העסקה, כאשר לתצהירי מס שבח, צורף ההסכם הנוסף, שנחזה בכזב להיות ההסכם מקורי.
4. בהכרעת הדין נקבע כי האחריות להגשת ההסכם הנוסף בכזב לשלטונות המס היה הנאשם 5 עורך דינם של הנאשמים, אשר ערך את העסקה והיה אחראי על דיווחה בזמן אמת, יתר הנאשמים, לקוחותיו, זוכו מאשמה.

תסקיר הנאשם

5. ביום 08.07.25 הוגש תסקיר שירות המבחן (להלן: "שר"מ") הסוקר את נסיבותיו האישיות של הנאשם 5. הנאשם 5 כבן 77 נשוי ואב לשבעה, נעדר עבר פלילי, מתגורר בחיפה ועובד כעו"ד עצמאי במשרד עורכי דין שבבעלותו. הנאשם 5 שירת שירות צבאי מלא ובהתייחסותו למצבו הרפואי מסר כי סובל ממחלת הסוכרת ובעיות קרדיולוגיות בגינן עבר צנתור ומצוי במעקב רפואי.
6. אשר לעבירה נשוא כתב האישום המתוקן, הנאשם 5 מסר כי הגשת הצהרה נעשתה בשוגג, הוא התקשה להסביר את מקור הטעות, והדגיש כי מדובר בהתנהלות חריגה ביחס אליו אשר אינה מאפיינת את עבודתו המקצועית כלל. לדבריו, הוא לא החתים את נאשמים 1-4 ואינו יודע מי מבין עובדי משרדו חתום בפועל על הצהרה השגויה. עוד ציין הנאשם 5 כי מאז התגלתה הטעות, הוא שינה את התנהלותו.
7. שר"מ תיאר כי הנאשם 5 הצר על הטעות שנפלה בהגשת הצהרה, אולם הרחיק מעצמו את האחריות הפלילית לביצוע העבירה, הוא התקשה לבחון באופן ביקורתי את התנהלותו, ולזהות את הנזקים שנגרמו ללקוחות אותם ייצג בעסקה. מעבר לכך, הנאשם 5 ביקש משר"מ סיוע בדבר ביטול הרשעתו בהליך המשפטי, הואיל ולדבריו, הרשעה עלולה לפגוע בשמו הטוב ובמוניטין המקצועי שצבר במרוצת השנים.
8. שר"מ התרשם כי הנאשם 5 אדם מתפקד באופן יציב ומסתגל במישורי חייו השונים, אשר שואב תחושת סיפוק ומשמעות לעבודתו. אך לא ניתן לשלול קיומה של רמת סיכון להישנות עבירות

עמוד 2 מתוך 12

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 32754-08-21 מדינת ישראל נ' סיבוני ואח'

נוספות בעתיד, ולכן לא בא בהמלצה על חלופות ענישה או שיקום עבור הנאשם 5, ולעמדתו, במקרה דנן לא מתקיימים התנאים המאפשרים ביטול הרשעה.

טיעונים לעניין העונש

המאשימה

9. ב"כ המאשימה הגישה מסמך טיעונים לעניין העונש בכתב (טע/1) והוסיפה על דברים אלו בעל פה. לגופם של דברים, ב"כ המאשימה טענה כי חרף המלצת שירות המבחן שלא בא בהמלצה לביטול הרשעתו של הנאשם 5 וסבר כי תיתכנה הישנות העבירה, על כן אין לסטות מהמלצת שירות המבחן ולהותיר את ההרשעה על כנה. מעבר לכך, ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקות וטענה שלא היה שיהוי, וכי משך זמן ההליך הארוך הוא באשמת הנאשם. לבסוף, טענה ב"כ המאשימה כי יש להטיל על הנאשם 5 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

ההגנה

10. ב"כ המאשימה הגישה מסמך טיעונים לעניין העונש בכתב (טע/2) והוסיפה על דברים אלו בעל פה. ב"כ הנאשם הדגישה את נסיבות ביצוע העבירה לקולא, העובדה שהנאשם מבוגר בן 78 בעל תיק רפואי מורכב, 50 שנה עבד כעו"ד וגם כיום ונעדר הרשעות קודמות, העבירה בוצעה לפני כ- 9 שנים דהיינו פרק זמן שמגלם שיהוי כבד, כתב האישום הוגש על סיפו של הזמן שנקבע במדיניות, רף החומרה של העבירה נמוך במצב דברים שלנאשם 5 לא הייתה כוונה להעלים מס והעובדה שבסופו של יום לא נגרם נזק של אי תשלום מס, אלא הנאשם קיבל את המועד הנכון של העסקה וגם שילם קנס מיד כשהתברר שהדיווח לא נכון ולקח אחריות מלאה. בנוסף לכך, ב"כ המאשימה טענה כי המלצת שירות המבחן אינה מחייבת את ביהמ"ש, וכי יש להורות על ביטול הרשעה לצד הטלת התחייבות, קנס או שלי"צ לפי שיקול דעת ביהמ"ש.

דיון והכרעה

שאלת ביטול ההרשעה

11. בטרם אפנה לבחון לקבוע את מתחם העונש ההולם, יש לבחון תחילה את בקשת ב"כ הנאשם לבטל את הרשעת הנאשם. ככל שמסקנת הדיון תהיה בחיוב, יתייטר הדיון הנוגע לקביעת המתחם, והעונש יקבע באפיקי ענישה חינוכית-מתקנת.

עמוד 3 מתוך 12

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 21-08-32754 מדינת ישראל נ' סיבוני ואח'

12. הכלל בפלילים הוא, כי משהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשיע את מבצעה, והחריג הוא הימנעות מהרשעה השמור למקרים הבודדים והחריגים, בהם אין יחס סביר, בין הנזק הצפוי לנאשם, לבין חומרתה של העבירה. ההלכה הפסוקה קבעה, כי הימנעות מהרשעה אפשרית, בהתקיים שני תנאים מצטברים. ראשית, סוג העבירה מאפשר בנסיבות העניין להימנע מהרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי, בשיקולי ענישה אחרים; שנית, השלכותיה של ההרשעה הן כה חמורות, עד כדי פגיעה בשיקומו של הנאשם, ומתקיים יחס בלתי פרופורציונלי בין אותה פגיעה לבין מעשה העבירה [ראו: ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב (3), 337 (1997) (להלן: "הלכת כתב"); ע"פ 4466/13 אסולין נ' מדינת ישראל (2014); רע"פ 2323/17 פלוני נ' מדינת ישראל (2017)].

13. האם במקרה דנן מתקיימים התנאים שנקבעו בהלכה הפסוקה בשאלת ביטול/הימנעות מהרשעה? להלן אבחן זאת.

תנאי א' - סוג העבירה בנסיבותיה

14. התנאי הראשון בהלכת כתב, דן בשאלה האם סוג העבירה בנסיבותיה, מאפשר הימנעות מהרשעה, מבלי לפגוע בשיקולי ענישה. לשם כך יש לבחון את עובדות המקרה כפי שהוכחו במשפט.

15. לפי העובדות שפורטו בהרחבה בהכרעת הדין, הנאשם 5 הוא עורך דין בעל וותק של 50 שנה, העוסק במקרקעין ובתחום האזרחי (ראה עמ' 11 להכרעת הדין). בשנת 2015 ערך את הסכם המכר המקורי אך לא דיווח עליו לשלטונות המס. בשנת 2017 ערך הנאשם 5 את ההסכם הנוסף, והחתיים עליו שוב את הנאשמים 1-4, והפעם הגיש אותו לרשויות מיסוי מקרקעין, יחד עם דיווח על העסקה. בכך למעשה סייע הנאשם 5 סייע לנאשמים 1-4 לערוך הצהרה בידועו שאינה נכונה.

16. דומה שאין צורך להכביר מילים בחומרה הנודעת בעבירות המס [ראו: רע"פ 2638/13 עובדיה נ' מדינת ישראל, פס' 14 (28.4.13); רע"פ 3641/06 צ'צקס נ' מדינת ישראל, עמ' 6 (28.8.06); רע"פ 9004/18 יצחקי נ' מדינת ישראל, פס' 11 (31.12.18)].

17. יתרה מכך, בנסיבות בהן מדובר בביצוע עבירות מס על ידי עורך דין, מתקיימת אף פגיעה באמון רשויות המס בציבור עורכי הדין, אשר חבים בחובת נאמנות מוגברת כלפי רשויות המדינה, ובהן שלטונות המס [עפ"י (מחוזי מרכז) 32725-05-23 הכהן נ' פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה, פס' 8 (7.4.24)]. וכך נאמר בע"פ 1082/14 ג'סאר נ' מדינת ישראל, פס' 30 (23.7.15):

"משנה משקל יש לתת לכך שהמערער הוא עורך דין, שנאמנות ויושר אמורים להיות נר לרגליו".

עמוד 4 מתוך 12

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 32754-08-21 מדינת ישראל נ' סיבוני ואח'

18. בהלכת **כתב**, בפסק דינו של המשנה לנשיא, כב' השופט שלמה לוי, נפסק שאין מערכת שיקולים הרמטית שרק בגינה יימנע בית המשפט מהרשעה, וכב' השופט לוי מונה מספר תבחינים שיש לשקול בטרם החלטה באם להימנע מהרשעה, ובהם: האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה שעבר הנאשם; מהי חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; מהי מידת הנזק לזולת; האם ביצועה של העבירה משקף דפוס התנהגות כרוני וקיימת סבירות שהנאשם יחזור ויעבור עבירה דומה בעתיד; מהו יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות ומתחרט עליה; האם יש בהרשעה השלכה על דימויו העצמי של הנאשם; מהי ההשפעה של ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. ראו גם פסק דינה של כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פ"ד נד(3) 685, עמוד 689; כן ראו ע"פ 8903/05 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2006).

19. יישום דברים אלה לנדוננו –

- מדובר בהרשעה אחת ויחידה בעולמו של הנאשם שהינו, לעת הזאת כבן 77 שנים;
- העבירה בה הורשע הינה במהותה סיוע במילוי הצהרה כוזבת למס שבת, כשהחלק המרמתי של העבירה, אינו היקף הכספי של העסקה, או כל מרכיב כלכלי אחר, אלא תאריך העסקה המקורית;
- הנאשמים נקנסו ע"י שלטונות המס על כך, ושילמו את הקנס;
- מבלי לגרוע מחומרת העבירה, לא נגרם כל נזק לקופת אוצר המדינה;
- אף אחד מהנאשמים לא הפיק רווח אישי-כלכלי מאי הדיווח במועד (וראו סעיף 98 לחוק מיסוי מקרקעין, המניח בחלופותיו העונשיות, כי הפעולה המרמטית הובילה לרווח כספי, למשל בסעיף 98(א) העונש הוא "**קנס שהוא פי שניים מסכום המס שלא שולם**");
- הוראות החוק מאפשרות הטלת כופר על העובר עבירה מסוג זה (סעיף 101 לחוק מיסוי מקרקעין) ולא מחייבות הרשעה בפלילים;
- עבירה זו כשהיא עומדת בפני עצמה כעבירה בודדת הינה די נדירה, לרוב היא חלק מעבירות נוספת בהן הנאשם/מים הפיקו רווח כלכלי מביצוע העבירות.

20. המסקנה הינה אפוא, כי אין בהימנעות מהרשעה במקרה כזה, משום פגיעה בשיקולי ענישה, ועל כן מתקיים התנאי הראשון לביטול הרשעה כנקבע בהלכת **כתב**.

עמוד 5 מתוך 12

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 32754-08-21 מדינת ישראל נ' סיבוני ואח'

תנאי ב' – שאלת השיקום: מידתיות בין ההרשעה לנזק שייגרם לנאשם

21. התנאי השני בהלכת **כתב** עוסק בשאלת הפרופורציה בין הותרת ההרשעה על כנה על פי כלל ההרשעה, לבין הפגיעה באורחות חייו של הנאשם ויכולות שיקומו. שאלת הפרופורציה מחייבת לאזן בין הערכים הנוגדים זה מול זה.

22. בע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07) חזר בית המשפט העליון על התבחינים הדרושים להכרעה בשאלת איי ההרשעה ובין היתר נקבע בכל הנוגע לאינטרס הנאשם כך:

"...יש לתת את הדעת לנאשם האינדיבידואלי, לנסיבותיו האישיות המיוחדות, ולהשפעת ההרשעה על חייו, ועל סיכויי שיקומו, יש לקחת בחשבון נסיבות אישיות שונות – גיל, עבר פלילי קודם, ונתונים שונים הקשורים במצבו האישי והבריאותי. יש לבחון את השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם, ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי. בסופו של יום, ניצבת השאלה בכל עוצמתה – האם, בנסיבות המיוחדות של העניין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי – מערכת הכללי, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית, את איי הרשעתו בדין". (ראו גם ע"פ 5985/13 הראל אבן נ' מדינת ישראל (2.4.14).

23. בנדוננו מתגושים בזירה שני אינטרסים נוגדים, האחד, האינטרס הציבורי שבהרשעת אדם שנמצא עובר על החוק. השני, נתוניו האישיים-מקצועיים והבריאותיים של הנאשם.

24. **אשר לאינטרס הציבורי**, הנאשם אכן עבר על החוק בכך שסייע להגשת הצהרה כוזבת לשלטונות המס. יחד עם זאת, כפי שכבר הובהר, הנאשמים כולם, לא הרוויחו דבר מהצהרה כוזבת מאוחרת זו. ההיפך, הם שילמו קנסות לרשויות המס. הנאשם אינו אדם שנטל כספים לכיסו וקופת הציבור נפגעה, או מי שעבר עבירת מס מהחמורות שבספר החוקים, וחטאו התבטא בדיווחו מאוחר על העסקה, וזאת כמובן, מבלי לגרוע כזית מחומרת העבירה בה הורשע.

25. **אשר לאינטרס הפרטני**, ניצב בפני נאשם בן 77, נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לשבעה, עוסק בעריכת דין מזה למעלה מ- 50 שנה, בעל היסטוריה רפואית מורכבת ובריאות לקויה, בין היתר, סובל מסוכרת ובעיות קרדיולוגיות, עבר צנתור ומצוי במעקב רפואי. עקב מחלות רקע קשות הוכר ע"י הביטוח לאומי כנכה בשיעור 92%. למרות בעיותיו הרפואיות הוא עובד למחייתו כעורך דין, ובמשפט הבהיר, על אף שלא נטל אחריות, כי נעשתה טעות עלי ידי משרדו באי דיווח על העסקה כדין. הרשעה בתיק תכתים את שמו של הנאשם 5, תפגע במוניטין שצבר במשך עשרות בשנים ועלולה לפגוע בפרנסתו. זהו נזק קונקרטי מובהק, והעובדה שהנאשם עצמאי ולא יכול להמציא

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 32754-08-21 מדינת ישראל נ' סיבוני ואח'

על כך "פתק" ממעביד, לא אמורה להפלותו לרעה מאדם שכיר שחטא בעבירה, מה גם שהנוק הקונקרטי נלמד ממכלול נסיבותיו האישיות.

26. יוצא אפוא, כששוקלים את טיב העבירה ורף חומרתה ביחס לפגיעה האנושה בשמו הטוב של הנאשם כעורך דין, שכל חייו לא הוכתם שמו, מתקיים חוסר הלימה מובהקת (ראו גם ע"פ 8169/20 **חיים שלום נ' מדינת ישראל** (2021), שם בוטלה הרשעה, בשל גיל מבוגר ועקב החשש לפגיעה ברישיון מקצועי).

27. זאת ועוד, בהלכת ע"פ 4456/14 – **קלנר**, קבע בית המשפט העליון, כי על אף לשונו של הוראות סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, ניתן לסטות ממתחם העונש ההולם, לא רק מטעמי שיקום, אלא גם כששורת הצדק דורשת זאת. באותו מקרה היה הנאשם חולה מאוד והיה חשש שעונש מאסר ממשי יפגע בריאותו. עונש המאסר הממושך שהטיל עליו ביהמ"ש המחוזי הומר אפוא לעונש מאסר בעבודות שירות (ע"פ 4456/14 **קלנר נ' מדינת ישראל** (2015)). לפי הלכה זו, מצב בריאותי לקוי של נאשם, יכול שישמש עוגן איתן לסטייה מהעונש הראוי בתוך המתחם, ואפילו אם נקבע כי הנאשם ראוי למאסר בפועל, ניתן לסטות מכך בשל נימוק רפואי-בריאותי. אם כך, נקל לנבון להסיק, כי מצב בריאות חמור של נאשם, כבנדוננו, יכול להוות שיקול משמעותי נוסף, בבוא בית המשפט לשקול האם יש מקום לחרוג מכלל ההרשעה והטבעת חותם על הנאשם כעבריין פלילי, שעה שכל עמל חייו פעל ביושר ובערוב ימיו, כשבריאותו גוועת, יוטבע על מצחו אות קין פלילי.

28. **אשר להעדר המלצה של שירות המבחן**, אפתח ואציין את הלכה הפסוקה אשר קבעה לא אחת כי תסקיר שירות המבחן הוא בגדר המלצה, ואין המלצתו מחייבת את ביהמ"ש, אשר מופקד על כלל היבטי ההליך שבפניו (ראו: ע"פ 30-24 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 7 (14.7.24); ע"פ 2032/15 **ממן נ' מדינת ישראל**, פסקה 17 (11.8.2015)). מעבר לכך, לפי לשונו של החוק, הסמכות להורות על ביטול הרשעה אינה מותנית בהמלצת שירות המבחן או אף בהגשת תסקיר. סמכות של בית המשפט לבטל הרשעה קבועה בסעיף 192א לחסד"פ, המורה כדלקמן:

"הרשיע בית המשפט את הנאשם, ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור".

29. סעיף 71א(ב) לחוק העונשין מוסיף וקובע כדלקמן:

"מצא בית המשפט שנאשם ביצע עבירה, רשאי הוא לתת צו שירות גם ללא הרשעה, בנוסף למבחן או בלעדיו, ומשעשה כן יהיה דינו של צו השירות, לעניין סעיף 9 לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט–1969 כדין צו מבחן".

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 32754-08-21 מדינת ישראל נ' סיבוני ואח'

30. סעיף 1 לפקודת המבחן מונה את השיקולים שיש לבחון בטרם הטלת מבחן ללא הרשעה, וקובע כדלקמן:

"הואשם אדם בעבירה וראה בית המשפט שהאישום הוכח, אלא שבהתחשב בנסיבות העניין, ובכללן אופיו של האדם, עברו, גילו, תנאי ביתו, בריאותו הגופנית ומצבו השכלי, טיב העבירה שעבר, וכל נסיבה מקלה שבה נעברה העבירה, ראוי לפי דעתו, להעמיד את העבריין במבחן, רשאי בית המשפט לעשות אחת מאלה: [...] ליתן צו מבחן בלי להרשיעו אם אין על הנאשם עונש מאסר על תנאי שבית המשפט רשאי לצוות על ביצועו עקב הרשעתו בעבירה שהואשם עליה".

31. הנה כי כן, המלצת שירות המבחן, אינה תנאי בל יעבור, ולביהמ"ש הסמכות לבטל הרשעה גם בניגוד להמלצת שר"מ. עם זאת, ראוי להדגיש כי סטייה מהמלצה שלילית ראוי שתהיה מבוססת על נימוקים של ממש בהיות שירות המבחן גוף מקצועי מייצע לבית המשפט.

32. במקרה דנן, נראה כי מעבר לשיקולים הפרסונליים-בריאותיים ומקצועיים אותם פירטתי לעיל, שר"מ נתן פרשנות מחמירה להתנהגותו של הנאשם, דבר אשר הוביל אותו למסקנות נחרצות הנמנעות מהמלצה חיובית.

33. שר"מ תיאר בתסקירו כי הנאשם 5 הצר על הטעות שנפלה בהגשת ההצהרה, אולם הרחיק מעצמו את האחריות הפלילית לביצוע העבירה, כי התקשה לבחון באופן ביקורתי את התנהלותו, ולזהות את הנזקים שנגרמו ללקוחות אותם ייצג בעסקה. שר"מ התרשם כי הנאשם 5 אדם מתפקד באופן יציב ומסתגל במישורי חייו השונים, אשר שואב תחושת סיפוק ומשמעות לעבודתו. אך לא ניתן לשלול קיומה של רמת סיכון להישנות עבירות נוספות בעתיד.

34. המלצת שר"מ מבוססת על התרשמות חד פעמית מהנאשם ודבריו, בעוד שלבית המשפט היכרות רבת שנים, משיבות רבות שנשמע הנאשם בפניו, ועל כן בהיבט הזה, ובכל הכבוד הראוי לשר"מ, יש לביהמ"ש יתרון. יוער, כי כמו שר"מ גם ביהמ"ש התרשם מנוקשות בתפיסתו של הנאשם וחוסר ביקורתיות אודות המעשה שיצא תחת ידיו. הנאשם נטה לזהות זאת כמחדל של המשרד וטען שאין הדבר מאפיין את התנהלותו האישית רבת השנים. בהקשר זה, השנים הארוכות בהן עבד הנאשם כעורך דין בתחום המקרקעין, ללא שנרשמה לחובתו כל עבירה כלל, כל שכן, עבירה בתחום המס, מעידים לטובת הנאשם במישור זה. אך בין נוקשות הנובעת מאופיו הקפדני של אדם, חינוכו, דרישותיו הקפדניות כלפי עצמו וכו', ועד לסימונו כבר סיכון, המרחק רב. לכן, הקביעה אודות סיכון להישנות עבירה דומה, נראה מרחיק לכת בנסיבותיו של תיק זה.

35. לפיכך, נראה, כי הותרת ההרשעה בנסיבות אלה, תכתים את עשייתו ברוכת השנים של הנאשם, ועלולה לפגוע בעתידו, פרנסתו, ותעסוקתו כעורך דין מומחה בתחום המקרקעין. על הרקע

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 32754-08-21 מדינת ישראל נ' סיבוני ואח'

הזה, ובשים לב לנסיבות המיוחדות של המקרה, סבורני שיש טעם של ממש בביטול הרשעתו של הנאשם 5.

36. מסקנתי זו נתמכת גם בפסיקה ענפה הנוגעת לעבירות תוצאתיות חמורות הרבה יותר מהמקרה הנדון, בהן בתי משפט נמנעו או ביטלו הרשעה בפלילים, ראה להלן.

הימנעות מהרשעה - הדין בראי הפסיקה

37. סקירה לא ממצה של פסיקת בתי המשפט המובאת להלן, מלמדת, כי בתי המשפט על ערכאותיהן השונות, מצאו לבטל הרשעתו של נאשם בעבירות חמורות מזו הנדונה כאן, חרף חומרת מעשה העבירה (ההדגשות בציטוטים שלי - ש.ב.):

- ע"פ 8173/18 8242/18 פלוני נ' מדינת ישראל (2019) - שם הורשעו הנאשמים בביצוע שוד בנסיבות חמורות. בית המשפט העליון ביטל את הרשעתם, על אף שלא הוכח קיומו של נזק קונקרטי, לאור התסקירים החיוביים לגבי הנאשמים, ובהינתן השבח לו זכו המערערים בשירותם הצבאי, בכפוף לתשלום פיצוי של 3000 ₪ תוך 90 יום.

- ע"פ 3554/16 יעקבוביץ' נ' מדינת ישראל (2017) - הנאשם הורשע שם בעבירות של הפרת אמונים, התחזות לעובד ציבור, ופגיעה בפרטיות. הנאשם נעדר עבר פלילי. בית המשפט העליון ציין, כי מדובר בעבירות חמורות. למרות זאת בוטלה הרשעתו מחשש לפגיעה בתעסוקתו ושיקומו.

- ע"פ 5446/15 חנימוב נ' מדינת ישראל (2016) - הנאשם הורשע שם בעבירה של סרסרות למעשי זנות. התסקיר בעניינו המליץ על ביטול ההרשעה. בית המשפט המחוזי דחה בקשה זו והרשיעו. בית המשפט העליון קיבל את ערעורו וציין כי על אף החומרה הרבה של מעשיו אותה הדגיש, נמצא לבטל את הרשעתו. תוך שהדגיש כי על אף החומרה היתרה של מעשיו יש לבצע בכל מקרה בדיקה פרטנית ולתת משקל גם לעושה בעת הכרעת הדין וגזר הדין (שם, פס' 14).

- רע"פ 3446/10 עבד אל חלים נ' מדינת ישראל (2011) - הנאשם הורשע בהחזקת אגרופן ברכב. בית משפט השלום ביטל את ההרשעה, אך בערעור שהגישה המדינה הפך בית המשפט המחוזי את ההחלטה והרשיעו. ברשות ערעור לעליון הושבה החלטת בית משפט השלום על כנה למרות הדגשת חומרת העבירה בה הורשע כעבירה "שאינה פשוטה כלל ועיקר".

- עפ"ג (ירושלים) 9907-09-21 נחום נ' מדינת ישראל (2022) - בית המשפט המחוזי קיבל ערעור על גזר דין שנתי בעניינה של הנאשמת, ביטל את הרשעתה והטיל עליה פיצוי בלבד. לא נמצא להתערב במתחם שקבעתי באותו מקרה בו דובר בגניבת פלאפון מלקוחה במסעדה, בין מאסר מותנה ו/או של"ץ ועד 6 חודשי מאסר.

עמוד 9 מתוך 12

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 32754-08-21 מדינת ישראל נ' סיבוני ואח'

- ע"פ (מחוזי חיפה) 15379-09-19 **בנעיון נ' מדינת ישראל** (2019) - הנאשם הורשע בעבירה של פציעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין. לפי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה, במסגרת הסדר, הוא עמד בתור בסופרמרקט, ואגב ויכוח של הנאשם ואימו עם המתלונן, נגח הנאשם בראשו של המתלונן, וגרם לו לחתך אופקי, שהצריך את תפירתו. שירות המבחן המליץ לבטל את ההרשעה מחשש לפגיעה בעתידו התעסוקתי. בית משפט השלום בקריות לא קיבל את עמדתו, הרשיע את הנאשם והטיל עליו עונשים. בית המשפט המחוזי דכאן, קיבל לאחר לבטים את הערעור על ההרשעה, ביטל את ההרשעה וגזר על הנאשם 200 שעות של"צ ופיצוי 7000 ש"ח. הוטעם, בין היתר, כי מדובר בנאשם נעדר דפוסי התנהגות עברייניים, נורמטיבי, עובד מסור וכי "**הרשעה בדין עלולה לפגוע בעתידו התעסוקתי**" (פסקאות כ"ד, כ"ה).
- בעפ"ג (מחוזי-ת"א) 33377-03-20 **מדינת ישראל נ' אלשיך** (2020) אישר בית המשפט המחוזי את החלטת בית משפט השלום לבטל הרשעה של נאשם במספר עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית וסיוע לסחר בסמים מסוג קנביס.
- בעפ"ג 47939-06-23 **אבו אל קיעאן נ' מדינת ישראל** (2023) - בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המערער וביטל את הרשעת המערער מעבירה של החזקת סכין שלא כדין בנסיבות דומות לענייננו (ברכב).
- ת"פ (תל-אביב) 41124-11-17 **מדינת ישראל נ' גאזלה** (2020) - הנאשם הודה והורשע בעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק ואיומים. הנאשם שלח לגרושתו כ-79 הודעות "וואטסאפ", ובין היתר גידף אותה והשתמש בדברי בלע, ובנוסף כתב כי ישרוף את ביתה. נקבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי ועד ל-8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ורכיבים נוספים. בית המשפט מצא לבטל את הרשעת הנאשם לנוכח פגיעה בעתידו והעמידו בצו מבחן לצד צו של"צ ופיצוי.
- ע"פ 8169/20 **חיים שלום נ' מדינת ישראל** (2021) - שם, המערערים הורשעו בהתאם להודאתם בעבירות של סיוע להפרת אמונים. בית המשפט ביטל הרשעתם לאחר שנתן **משקל לפגיעה ברשיון המקצועי של הנאשמים**, וכן, ניתן **משקל לגילם של הנאשמים - בני 80 ו-58**.
- ע"פ (מחוזי חיפה) 34307-12-10 **סובטניק נ' מדינת ישראל** (2011) - המערער הורשע בבית משפט השלום, בעבירה של מעשה מגונה בפומבי. הוגש בעניינו תסקיר של שירות המבחן, אשר נמנע מהמלצה לאי הרשעה, ואף סבר, כי הרשעה "יש בה לסמן עבורו את הגבול בין המותר לאסור". בית משפט השלום קיבל את המלצת שירות המבחן, והרשיע את הנאשם. בית המשפט המחוזי דכאן, ביטל את ההרשעה, תוך התייחסות פרטנית לעובדות כתב האישום, בהן הודה המערער. עוד סבר כי שיקולי שיקומו של אותו מערער, "**...גוברים במקרה זה על האינטרס הציבורי שבהשאת הרשעתו על כנה**" (עמ' 11, שורות 30-32).

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 21-08-32754 מדינת ישראל נ' סיבוני ואח'

- ת"פ (שלום י-ם) 33739-11-23 מדינת ישראל נ' זעאנין (2025) - בית המשפט ביטל הרשעה לנאשם שהורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ובהיזק לרכוש במזיד. בית המשפט הטיל צו של"צ בהיקף 300 שעות על הנאשם.
- ת"פ (תל אביב-יפו) 44207-11-20 מדינת ישראל נ' פלוני (2022) - הנאשם, מהנדס במקצועו, הורשע בעבירה של תקיפת קטין על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש. הרשעתו של הנאשם בוטלה, בין היתר, תוך קביעה "שמדובר במקרה נקודתי-רגעי, אשר אינו מאפיין את אורחות חיי הנאשם – לא לפני ביצוע העבירה ואף לא לאחריה" (ראו שם, פס' 26).
- ת"פ (שלום רח"י) 36472-10-19 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' רוקח (2019) - שם דובר בבני זוג, הורשעו לאחר שמיעת ראיות בעבירה של הכנת חוזה כוזב במטרה להתחמק ממס. בית המשפט השלום ביטל את ההרשעה ביחס לנאשמת 2, והטיל עליה צו של"צ בהיקף של 200 שעות.
- בת"פ 7054-09-14 מדינת ישראל נ' שבתאי (2015) - מדובר בנאשם אשר הורשע בביצוע 64 עבירות של הוצאת חשבוניות מס בלא לשלם במועד את המס הכלול בהן, בהיקף של כ- 700,000 ש. הנאשם הסיר את המחדל כליל, בית המשפט באותן נסיבות ביטל הרשעתו של הנאשם לאחר שהשתכנע כי הונחה תשתית ראייתית להוכחת נזק קונקרטי, והשית של"צ בהיקף של 350 שעות.

סוף דבר

38. בשים לב להתקיימות שני התנאים שנקבעו בהלכת כתב במקרה הנוכחי, גילו המופלג של הנאשם, היותו עורך דין במשך למעלה מ-50 שנה מבלי שנפל רבב במעשיו, עברו הפלילי נקי, מצבו הבריאותי הרעוע, העדר נזק לקופה הציבורית, נסיבותיו הייחודיות של תיק זה, ומבלי שהדבר יהווה תקדים, נמצא כי בנסיבות דנן, הרשעת הנאשם אינה עומדת בהלימה ראויה למעשה בו הורשע. יחד עם זאת, אל מול ביטול ההרשעה, יש להטיל על הנאשם עונש חינוכי מתקן.

אשר על כן, הנני פוסק כדלקמן:

- א. בהתאם לסמכותי לפי סעיף 71א(ב) לחוק העונשין הנני קובע כי הנאשם ביצע עבירה של סיוע לערוך הצהרה או מסירת הצהרה כמיופה כח ביוזעין שאינה נכונה לפי סעיף 98(ג) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה) התשכ"ג-1963.
- ב. בהתאם לסמכותי לפי סעיף 192א לחסד"פ - הרשעת הנאשם מבוטלת.

עמוד 11 מתוך 12

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 32754-08-21 מדינת ישראל נ' סיבוני ואח'

ג. הנאשם יבצע 120 שעות שירות לתועלת הציבור, למשך שנה, כענישה חינוכית-הרתעתית באמצעות תרומה חברתית, לפי תכנית שיגבש שירות המבחן עבורו בתוך 45 יום מהיום.

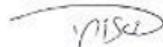
ד. מובהר לנאשם כי באם יפר את צו השירות בית המשפט יהיה רשאי להפקיעו, להרשיעו, ולתת עליו עונש אחר, כחוק.

ה. התחייבות כספית על הנאשם להימנע מביצוע כל עבירה לפי סעיף 98 לחוק מס שבח, בגובה של 30,000 ₪, למשך 3 שנים, הובהרה לנאשם מהות ההתחייבות במעמד גזר הדין.

ו. המזכירות תעביר את גזר הדין לשירות המבחן אשר יפעל כאמור לעיל.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ח חשוון תשפ"ו, 19 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.

שלמה בני'ז, שופט

עמוד 12 מתוך 12